

✓ ห้อง-ปั้นสีหินอ่อนล้านนา

หมายความว่าการนำมาเรียกปั้นสีเสื้อผ้า

การเผาหม้อดินที่พวกเรารี้วันอยู่โดยที่ไว้ในว่างเป็นหม้อแกงหม้อต้มยำสุนไพรหรือหม้อที่ทำด้วยดินประภากอหนา ซึ่งปะออย่างหากลังเกตให้ดีจะพบว่าหม้อบางลูกนอกจากมีสีอิฐหรือสีน้ำตาลอกรอแต่งแล้วยังมีสีดำเป็นบืนอยู่เป็นแห่งๆ ที่จุดสีดำนี้เองภาษาคนบ้านเรียกวันว่า “หม้อห้อม” คนภาคกลางว่า “ปานหม้อ”

จากการศึกษาการบ้านหม้อดิน ของสะพาน (ช่าง) บ้านหม้อตามชนบททั่วไปพบว่า การเผาหม้อดินให้แข็งจนใช้ได้นั้น ต้องใช้ไฟแรงสูง เพื่อให้ดินทุกส่วนของหม้อแห้งภายในน้ำออกหมด เหลือแต่เนื้อดินแข็งกรึงสามารถนำไปเผาหม้อดินไปใช้ตามประสงค์ การเผาหม้อแบบโบราณ จะใช้พินเป็นเชื้อเพลิงหลักประกอบกับถ่านหาง เป็นเชื้อเพลิงรองเพื่อให้เพลาไฟลุกầmมาไปทั่วผิวหม้อทุกถูกที่อยู่ในเดา

การเผาด้วยเชื้อเพลิงดังกล่าวบางครั้งเพลาไฟไม่สม่ำเสมอความร้อนที่เผาแต่ละแห่งไม่เท่ากันโดยเฉพาะจุดที่เพลาไฟเข้าในถังเติมน้ำ

ขึ้นบ้าน

จะทำให้หัวหม้อมีสีดำและจะวัดดินที่จุดนั้นไม่สุกพอเท่าๆ กับจุดอื่นๆ ของผิวหม้อจะหล่อปั้นหม้อจึงบอกว่า “หม้อนั้นห้อม” จะมีสีดำก็ไม่ใช่เป็นสีน้ำเงินก็ไม่เชิง ด้วยลักษณะสีที่เป็นเอกลักษณ์ดังกล่าวคนทั่วไปจึงเรียกว่า “สีหม้อห้อม” และนำไปเรียกดันไม้ในป่าที่มียางสีเหมือนหม้อห้อมว่า “ดันห้อม”

แม้อุปกรณ์จะหล่อปั้นหม้อวัย 74 ปีกล่าวว่า “คำว่าห้อมหมายถึงน้ำไม่สุกติดพอ ซึ่งตรงกันข้ามกับคำว่าแห้ม ที่หมายถึงการปั้นหรือย่างจนแห้งกรอบ เช่น เรายังปลา เราจะบอกว่า เอามันแห่มๆ เมื่อเป็นดัน แต่ความไม่สุกที่ใช้เรียกว่า ห้อม นั้นจะเรียกแต่การเผาหม้อดินเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เอง คนทั่วไปเรียกเลือดหัวที่มีสีคล้ายสีห้มของหม้อดินว่า “เลือด

สีหม้อห้อม” ต่อมากลายเป็นเลือดหม้อห้อม”

จากข้อคิดดังกล่าว ผู้เขียนได้สอบถามผู้รู้บางท่านและได้อ่านหนังสือชีวบังคับเขียนว่า “เลือดม่อห้อม” แล้วอธิบายว่า คำว่า “ม่อ” หมายถึง เริ่ว, ง่าย ส่วนคำว่า “ห้อม” หมายถึงช่องปากหม้อที่ดันน้ำดันห้อม สรุปว่าเลือดม่อห้อมคือ “เลือดที่ย้อนลงในช่องปากหม้ออย่างรวดเร็ว”

จากความหมาย ที่แตกต่างดังกล่าว ผู้เขียน จึงนำมาพิจารณา พบว่าการเขียนในภาษาล้านนาจะเขียนอักษรที่มีตัว ห นำตัว ม ซึ่งอ่านตามภาษาพื้นเมืองว่า ตัว “หมะ (ຫຳ) คงคำว่า “หม้อ” และใช้ตัว “ຂ” แทน “ห้อม” เรียกเดิมๆ ว่า ຫຳຫຳ กะเพียงสำเนียงเรียกในชีวิตประจำวัน ก็จะออกเสียงยาวว่า “หม้อห้อม” ไม่มีใครออกเสียงสั้นๆ ว่า “ม่อห้อม” การออกเสียงชาว ล้านนาจะมีเสียงสูงลักษณะเสียงยาวกว่าภาษาไทยกลาง เช่น หากภาคกลางว่า ช้าง เสียงวรรณยุกต์ โถ แต่ภาษาล้านนาว่า จัง เสียงวรรณยุกต์ ตรี เป็นดัง

“หม้อห้อม” คำเรียกสิ่งของหม้อดินที่นำมายังรากสีเลือดผ้าของคนล้านนาเนื้อนมูเรอา...

แหล่งข้อมูล ล้านภาษณ์เผยแพร่ อุบลราชธานี หม้อ อายุ 74 ปี จำนวน 1 คน ภาคหม้อดิน หมู่บ้านหม้อ อ.ลันกำแพง จ.เชียงใหม่.

โดย....

นิคม พวนมหาเทพย์

★ สีหม้อห้อม คือสีดำของหม้อที่เผาไม่สุก หรือได้รับความร้อนไม่เท่ากัน.

